

รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

ต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ.

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ของพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ เพื่อเผยแพร่และสร้างความเข้าใจในหลักการและสาระสำคัญของ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) และรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะ และเพื่อนำมาประกอบการวิเคราะห์ผลกระทบจาก (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) โดยสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น ดังนี้

๑. วิธีการรับฟังความคิดเห็น จำนวนครั้ง และระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น

๑.๑ การสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เมื่อช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ จำนวน ๑๒ หน่วยงาน

๑.๒ การจัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ในระดับอำเภอ จำนวน ๓ ครั้ง (ครั้ง/พื้นที่) ได้แก่ อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอลาแม ระหว่างวันที่ ๒๓ - ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ตามลำดับ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๓๐๑ คน

๑.๓ การจัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ในระดับจังหวัด จำนวน ๑ ครั้ง เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๖๕ มีผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด ๑๓๒ คน

๑.๔ การรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ๓๐ วัน

๑.๕ การรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ (www.onep.go.th) จำนวน ๑ ครั้ง ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ รวมระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ๓๐ วัน

๒. พื้นที่หรือกลุ่มเป้าหมายในการรับฟังความคิดเห็น

หน่วยงานภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา กลุ่มอนุรักษ์ ผู้ประกอบการ และภาคประชาชนต่าง ๆ ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

๓. ประเด็นที่มีการรับฟังความคิดเห็น

๓.๑ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำเสนอประเด็นประโยชน์และความจำเป็นของการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม รายละเอียดของมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในประเด็นด้านต่าง ๆ ได้แก่ การใช้ประโยชน์ที่ดินและการใช้ประโยชน์อาคาร การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ การบังคับใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ต่อการปรับปรุงเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ผ่านการ

สัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และการจัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับอำเภอและระดับจังหวัด โดยมีผู้แสดงความคิดเห็น สรุปดังนี้

(๑) ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามทั้ง ๓ อำเภอ (อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ และอำเภอถลาง) เห็นว่า การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นประโยชน์อย่างมากในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และควบคุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๑ มีประโยชน์พอสมควร คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๙ และเห็นว่าการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีประโยชน์อย่างมากต่อการควบคุมมลภาวะและสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๓ และมีประโยชน์พอสมควร คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๐๒

(๒) ในภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามในระดับจังหวัดภูเก็ต เห็นว่า การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมเป็นประโยชน์อย่างมากในการอนุรักษ์ ป่าไม้ และควบคุมการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ คิดเป็นร้อยละ ๖๔ มีประโยชน์พอสมควร คิดเป็นร้อยละ ๒๔ และเห็นว่าการกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมมีประโยชน์อย่างมากต่อการควบคุมมลภาวะและสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี คิดเป็นร้อยละ ๗๒ และมีประโยชน์พอสมควร คิดเป็นร้อยละ ๘ รวมทั้งเห็นว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะมีการประกาศเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ ๖๐ ควรประกาศต่อ คิดเป็นร้อยละ ๒๘ และไม่ควรประกาศต่อ คิดเป็นร้อยละ ๔

๓.๒ สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้นำเสนอประเด็นเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อร่างประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) และผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ (www.onep.go.th) ดังนี้

(๑) ความเห็นต่อการที่จังหวัดภูเก็ต ควรได้รับการกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกัน สงวน รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืน และคงไว้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไป

(๒) ความเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่)

(๓) ข้อเสนอแนะ/ความเห็นเพิ่มเติมต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่)

ทั้งนี้ หลังจากการครบกำหนดการรับฟังความคิดเห็นฯ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) และผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานนโยบายฯ (www.onep.go.th) มีผู้แสดงความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) รวมทั้งหมด ๒๘๙ คน ดังนี้

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th)		ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ หน่วยงาน (www.onep.go.th)	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
๑. รัฐบาล	๓	๓๓.๔	๔	๑.๔
๒. ลูกจ้าง/พนักงานราชการ ในหน่วยงานของรัฐ	๑	๑๑.๑	-	-
๓. ข้าราชการบำนาญ	-	-	-	-
๔. พนักงาน/รัฐวิสาหกิจ	-	-	๔	๑.๔
๕. พนักงานบริษัทเอกชน	๑	๑๑.๑	๓๗	๑๓.๒

ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th)		ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของ หน่วยงาน (www.onep.go.th)	
	จำนวน	(ร้อยละ)	จำนวน	(ร้อยละ)
๖. ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	๒	๒๒.๒	๒๒๓	๗๙.๖
๗. เกษตรกร	๑	๑๑.๑	๑	๐.๔
๘. รับจ้างทั่วไป	-	-	๒	๐.๗
๙. นักเรียน/นักศึกษา	-	-	๑	๐.๔
๑๐. อื่น ๆ	๑	๑๑.๑	๘	๒.๙
รวม	๙	๑๐๐	๒๘๐	๑๐๐

๔. สรุปความคิดเห็นของหน่วยงาน/ผู้ที่เกี่ยวข้องในแต่ละประเด็น

๔.๑ ผ่านการสัมภาษณ์เชิงลึกกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง การจัดสัมมนาเพื่อรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) ประกาศกระทรวงฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) จากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งในระดับอำเภอและระดับจังหวัด เมื่อช่วงเดือนมีนาคม ๒๕๖๔ - มกราคม ๒๕๖๕ สรุปได้ดังนี้

(๑) เห็นด้วยกับการมีประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นกลไกทางกฎหมายที่จะช่วยอนุรักษ์และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งบนแผ่นดินและทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

(๒) เห็นควรให้มีการพิจารณาทบทวนและปรับแก้ไขมาตรการที่ซ้ำซ้อนกับกฎหมายหลักที่มีการบังคับใช้ในพื้นที่ รวมทั้ง การกำหนดมาตรการให้มีความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัดภูเก็ต

(๓) สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ขอบเขตพื้นที่ และการ จำแนกพื้นที่ที่ใช้ มาตรการคุ้มครอง สิ่งแวดล้อม	- ควรพิจารณาทบทวนการกำหนดบริเวณที่ ๗ ให้สอดคล้องกับบริบทของพื้นที่การพัฒนาจังหวัด และความต้องการของภาคประชาชนในพื้นที่ รวมทั้งสอดคล้องกับประกาศกระทรวงฯ พื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อมฉบับอื่นๆ ซึ่งบริเวณที่ ๗ ได้แก่ พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตรขึ้นไป ทั้งนี้ เนื่องจากที่ผ่านมาประชาชนที่มีที่ดินตามเอกสารสิทธิ์ในบริเวณดังกล่าวไม่สามารถใช้ประโยชน์เพื่อการก่อสร้างอาคารใด ๆ ได้ - ควรมีการจำแนกพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อรองรับแนวโน้มการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต และสอดคล้องกับร่างประกาศกระทรวงฯ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต (ฉบับใหม่)
คำนิยาม	- ควรมีการกำหนดเส้นแนวชายฝั่งทะเลและแนวปฏิบัติในการวัดแนวชายฝั่งทะเลที่ชัดเจน เพื่อให้ภาคประชาชนและหน่วยงานอนุญาตสามารถนำไปใช้ในการตรวจสอบได้อย่างถูกต้องและชัดเจน
หลักเกณฑ์ การก่อสร้างอาคาร	- ควรมีการเพิ่มมาตรการที่เข้มข้นในบริเวณที่มีระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ที่ห้ามก่อสร้างใด ๆ ยกเว้นพื้นที่สีเขียว เพื่อการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบริเวณที่ติดกับแนวชายฝั่งทะเล

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	- บริเวณที่ ๒ (หมายถึง พื้นที่ในบริเวณที่วัดจากแนวเขตบริเวณที่ ๑ เข้าไปในแผ่นดินเป็นระยะ ๑๕๐ เมตร) เสนอให้มีการกำหนดสัดส่วนที่ว่างของที่ดินแปลงที่ขออนุญาตสำหรับอาคารประเภทห้องพัก ห้องแถว เป็น ๓๐ ใน ๑๐๐ ส่วน เพื่อควบคุมความแออัดหรือความหนาแน่นของอาคารประเภทดังกล่าว (กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร กำหนด ๑๐ ใน ๑๐๐ ส่วน) - ควรมีการปรับปรุงมาตรการและการกำหนดความสูงของอาคารในแต่ละบริเวณเพื่อรองรับแนวโน้มการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต และสอดคล้องกับร่างประกาศกระทรวงฯ ให้ใช้บังคับผังเมืองรวมจังหวัดภูเก็ต (ฉบับใหม่) - เสนอให้มีการก่อสร้างอาคารในพื้นที่ที่ความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางตั้งแต่ ๘๐ เมตรขึ้นไปได้ โดยต้องมีการกำหนดมาตรการเพื่อการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น สัดส่วนของการใช้ประโยชน์พื้นที่ พื้นที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ พื้นที่สีเขียว และการใช้สีของอาคารหรือหลังคา เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของพื้นที่ รวมทั้ง ควรมีการผ่อนปรนหรือเปิดช่องให้กับลักษณะกิจการของภาคเอกชน กิจการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาหรือการท่องเที่ยวของจังหวัดให้สามารถดำเนินการได้ เช่น กระเช้าลอยฟ้า เคเบิลคาร์ เครื่องเล่นต่าง ๆ เป็นต้น โดยต้องมีข้อกำหนดทางด้านสิ่งแวดล้อม - เสนอให้มีการเพิ่มความสูงในบริเวณที่ ๔ (๑) เขตอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมหรือย่านอาคารเก่า ในช่วงความยาวหลัง ๑๕ เมตรจากแนวถนน ให้ใช้ประโยชน์หรือมีความสูงได้ ๑๒ เมตร และเสนอให้ปรับเปลี่ยนถ้อยคำจากคำว่า “ซิโนโปรตุกีส” เป็น “ซิโนยูโรเปียน” หรือ “รูปแบบสถาปัตยกรรมแบบผสมผสาน” - ที่ประชุมเห็นด้วยกับการเพิ่มมาตรการเกี่ยวกับพื้นที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ และพื้นที่สีเขียวยั่งยืนในบางบริเวณ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากการพัฒนาในอนาคต - ควรมีการกำหนดขนาดอาคารเดี่ยวที่เหมาะสม
หลักเกณฑ์การก่อสร้างอาคารในพื้นที่สูงและพื้นที่ลาดชัน	- การเปิดให้พื้นที่ที่มีความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตร จะต้องกำหนดหลักเกณฑ์การก่อสร้าง ประเภทอาคาร ความสูง ขนาดแปลงพื้นที่คลุมดิน ฯลฯ ที่มีความเข้มข้นกว่าพื้นที่ที่อยู่ต่ำกว่า ๘๐ เมตร - เสนอให้มีการก่อสร้างอาคารในพื้นที่ที่มีความลาดชันเกินร้อยละ ๓๕ ได้ เพื่อให้สอดคล้องกับแนวโน้มการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต
การวัดความสูงของอาคาร	- ควรมีการปรับปรุงมาตรการเรื่องการวัดความสูงของอาคารให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไปในทิศทางเดียวกัน
การกระทำหรือการประกอบกิจกรรมต่างๆ	- ควรมีการทบทวนมาตรการที่เข้าซ้อนกับกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ - ควรมีการทบทวนถ้อยคำในบางมาตรการที่มักมีปัญหาในการตีความทางกฎหมาย เช่น มีผลทำให้คุณภาพน้ำทะเลเสื่อมโทรม หรือ เสี่ยงสภาพความเป็นธรรมชาติ เป็นต้น - เสนอให้คงบางมาตรการที่มีความสำคัญและจำเป็นในพื้นที่ เนื่องจากกฎหมายอื่นที่ใช้บังคับอยู่ยังไม่สามารถครอบคลุมได้ทุกบริบทของพื้นที่ และเพื่อการ

มาตรการด้าน	ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
	คุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ เช่น การทำการประมงในแหล่งหญ้าทะเล การขุดตักดินเพื่อการค้าในพื้นที่ที่ความลาดชันเกินกว่าร้อยละ ๓๕ หรือมีความสูงจากระดับน้ำปานกลางเกินกว่า ๘๐ เมตรขึ้นไป - เสนอให้เพิ่มมาตรการเพื่อการคุ้มครองและดูแลการขึ้นมาวางไข่ของเต่าทะเล เช่น มาตรการเกี่ยวกับไฟส่องสว่างหน้าชายหาดของโรงแรม เป็นต้น - เสนอให้โครงการ/กิจการที่ต้องจัดทำข้อกำหนดท้ายประกาศ ให้จัดส่งรายงานติดตามตรวจสอบ และการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ให้ ทสจ. ทราบ ทุก ๆ ๑ ปี
การจัดทำรายงาน IEE/EIA	- ควรพิจารณาปรับประเภทของโครงการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นและรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับแนวทางการกำหนดประเภทที่ต้องจัดทำ EIA และ EHIA ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ของ สผ. (ส่วนกลาง) - ควรพิจารณากิจการที่มีการดัดแปลงอาคาร หรือเปลี่ยนการใช้อาคาร ที่เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น หรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ให้มีความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ ซึ่งประเด็นนี้มักมีข้อจำกัดในการพิจารณาและข้อจำกัดด้านค่าใช้จ่ายในการจัดทำรายงานของผู้ประกอบการขนาดเล็ก - เสนอให้เพิ่มประเภท/กิจการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้นหรือรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม เช่น ห้างสรรพสินค้า ธุรกิจค้าปลีก/ค้าส่ง ซึ่งกิจการประเภทนี้มักมีข้อร้องเรียนจากชุมชน และการประกอบกิจกรรมอาจจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชนในพื้นที่ได้ - เสนอให้คงประเภท/กิจการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ได้แก่ การขุด ตัก หรือลอก กรวด ดิน หินลูกรัง และทรายบก ที่มีความลึกจากระดับพื้นดินเกิน ๓ เมตร หรือมีพื้นที่ปากบ่อดินเกิน ๑๐,๐๐๐ ตารางเมตร เนื่องจากลักษณะการดำเนินการดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในบางพื้นที่ - ควรเพิ่มข้อกำหนดการจัดทำรายงาน EIA และ EHIA ของประกาศ ทส. ส่วนกลาง ระบุไว้ในร่างประกาศฯ ฉบับนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติ
แผนที่ท้ายประกาศ	- การจัดทำแผนที่ท้ายประกาศ และการกำหนดแนวเส้นชั้นความสูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง ควรอ้างอิงฐานจากแผนที่ของกฎหมายของผังเมือง/ควบคุมอาคาร เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไปในทิศทางเดียวกัน
มาตรการอื่นๆ	- ควรมีมาตรการส่งเสริมกลไกการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติตามมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้มีความชัดเจน เป็นรูปธรรม และมีประสิทธิภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน ทั้งหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการ/ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และภาคประชาชนพื้นที่ รวมทั้ง การสนับสนุนงบประมาณ

๔.๒ ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (law.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ (มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๙ คน)

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑. ท่านเห็นด้วยกับการที่จังหวัดภูเก็ต ควรได้รับการกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ให้ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกัน สงวน รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืน และคงไว้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไป หรือไม่อย่างไร	มีผู้ตอบเห็นด้วย จำนวน ๗ คน (คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๘ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) - เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวและความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ จึงจำเป็นต้องมีกฎหมายในการบังคับใช้และการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกัน สงวน รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรทางทะเลในพื้นที่ - ควรมีการกำหนดมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของเมืองภูเก็ต และสอดคล้องกับการเติบโตของภาคธุรกิจ	จังหวัดภูเก็ตมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมีชื่อเสียงระดับโลก ดังนั้น การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ท่านเห็นด้วยกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) หรือไม่อย่างไร	มีผู้ตอบเห็นด้วย จำนวน ๙ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) - เห็นด้วยกับมาตรการข้อ ๑๓ (๒) (ก) ที่กำหนดให้โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หรืออาคารชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด ที่อยู่ห่างจากแนวชายฝั่งเกินกว่า ๕๐ เมตร ซึ่งมีจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๕๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง หรือมีพื้นที่ใช้สอยของทุกอาคารดังกล่าวรวมกันตั้งแต่ ๒,๕๐๐	สำนักงานนโยบายฯ ได้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ตารางเมตร แต่ไม่ถึง ๔,๐๐๐ ตารางเมตร ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น - ร่างประกาศฯ มีความครอบคลุมทั้งเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ดิน การป้องกัน ดูแล และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึง มีการกำหนดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม	
๓. ข้อเสนอแนะ/ความเห็นเพิ่มเติมต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่)	- ควรปรับแก้ไขจำนวนห้องพักในข้อ ๑๓ (๒) (ข) กรณีกิจการที่นำบ้านพักอาศัยไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม จาก “ตั้งแต่ ๓๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง” เปลี่ยนเป็น “ตั้งแต่ ๕๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง” เพื่อให้สอดคล้องกับข้อ ๑๓ (๒) (ก) โครงการ กิจกรรม หรือ การดำเนินการประเภทโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด - ควรมีการระบุคำนิยามหรือบทเฉพาะกาล กรณีการตีความการนับจำนวนห้องพัก เช่น ที่พักแบบวิลล่า ๑ หลัง (ด้านในมี ๓ ห้องพัก) จะนับจำนวนห้องพักเป็น ๑ หลัง ๓ ห้องพัก หรือนับเป็น ๑ หลัง ๑ ห้องพัก เพื่อให้มีแนวทางการปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน	- เนื่องจากลักษณะโครงการของกิจการที่นำบ้านพักอาศัยไปให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรม มีความแตกต่างจากโครงการ/กิจการประเภทโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม และอาคารชุด ดังนั้น จึงกำหนดจำนวนห้องพักตั้งแต่ ๓๐ ห้องถึง ๗๙ ห้อง เข้าข่ายต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ซึ่งคงเดิมตามประกาศ ฉบับปี ๒๕๖๐ - สำนักงานนโยบายฯ จะดำเนินการจัดทำคู่มือคำอธิบายประกอบร่างประกาศ พ.ศ. (ฉบับใหม่) โดยจะมีรายละเอียดและคำอธิบายของแต่ละมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีแนวทางการปฏิบัติงานที่ตรงกันในลำดับต่อไป

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	- ไม่ควรกำหนดพื้นที่หรือบริเวณ ตามความสูงจากระดับน้ำทะเล - ควรปรับแก้ไขมาตรการให้มีความเหมาะสม เพื่อให้ภาคธุรกิจเอกชนสามารถดำเนินงานได้ - ควรมีการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่จะเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต เพื่อเป็นการควบคุมกิจกรรมที่อาจส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - ควรมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง และควรมีการสนับสนุนงบประมาณและบุคลากรที่เพียงพอในการติดตามตรวจสอบการบังคับใช้กฎหมาย	- เนื่องจากพื้นที่จังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ภูเขาสูง จึงมีความจำเป็นในการกำหนดพื้นที่หรือบริเวณตามความสูงจากระดับน้ำทะเล เพื่อควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินให้มีความเหมาะสม - การบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน และการบูรณาการความร่วมมือจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการกำกับ ดูแล และติดตาม

๔.๓ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของหน่วยงาน (www.onep.go.th) ระหว่างวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๕ ถึงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๖๕ (มีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๒๘๐ คน)

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
๑. ท่านเห็นด้วยกับการที่จังหวัดภูเก็ต ควรได้รับการกำหนดให้เป็นเขตพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อป้องกัน สงวน รักษา และคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรทางทะเล และคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้คงความสมบูรณ์ยั่งยืน และคงไว้ให้กับคนรุ่นหลังต่อไป หรือไม่อย่างไร	มีผู้ตอบเห็นด้วย จำนวน ๒๗๒ คน (คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๑ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) - เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีธรรมชาติที่สวยงาม มีทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลที่อุดมสมบูรณ์ รวมถึงเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญของประเทศและระดับโลก ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงการดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดี ดังนั้น การที่	จังหวัดภูเก็ตมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทำให้จังหวัดภูเก็ตได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวซึ่งมีชื่อเสียงระดับโลก ดังนั้น การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติ

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	จังหวัดภูเก็ตถูกกำหนดให้เป็นพื้นที่ที่ใช้มาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นสิ่งที่ดีเพื่อช่วยป้องกันและรักษาสิ่งแวดล้อมให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน และสามารถส่งต่อไปยังคนรุ่นหลัง มีผู้ตอบไม่เห็นด้วย จำนวน ๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑.๘ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) : ไม่ระบุความคิดเห็น มีผู้แสดงความคิดเห็นอื่น ๆ จำนวน ๓ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑.๑ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) : ไม่ระบุความคิดเห็น	ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นกลไกสำคัญในการคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศให้เกิดความยั่งยืน และป้องกันความเสียหายที่จะเกิดต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม - -
๒. ท่านเห็นด้วยกับ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่) หรือไม่อย่างไร	มีผู้ตอบเห็นด้วยกับ (ร่าง) ประกาศฯ ทั้งฉบับ จำนวน ๑๕ คน (คิดเป็นร้อยละ ๕.๔ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) : ร่างประกาศฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับการปฏิบัติงาน รวมถึงสามารถคุ้มครอง ดูแล และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีได้	- สำนักงานนโยบายฯ ได้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	มีผู้ตอบไม่เห็นด้วยกับ (ร่าง) ประกาศฯ ทั้งฉบับ และควรมีการปรับแก้ไขมาตรการ จำนวน ๒๖๑ คน (คิดเป็นร้อยละ ๙๓.๒ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) - ร่างประกาศฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) มีข้อจำกัดและเป็นอุปสรรคต่อการดำเนินธุรกิจโรงแรมขนาดเล็ก และธุรกิจของเมืองท่องเที่ยว - ไม่เห็นด้วยกับมาตรการที่กำหนดให้ต้องมีการเว้นพื้นที่ให้น้ำซึมผ่านได้และการเว้นพื้นที่ว่าง - ร่างประกาศฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) เป็นอุปสรรคต่อการขอใบอนุญาตก่อสร้างหรือประกอบกิจการต่าง ๆ - บางประเด็นมีข้อขัดแย้งกับกฎหมายอื่น ๆ และการพัฒนาพื้นที่ไม่ควรถูกจำกัดโดยกฎหมายสิ่งแวดล้อม - ควรมีการยืดหยุ่นให้กับการก่อสร้างอาคารของส่วนราชการ - ควรมีการปรับแก้ไขบางมาตรการให้มีความเหมาะสม - ร่างประกาศฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ไม่สอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาเมืองและราคาที่ดิน และไม่สามารถแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมได้ตรงประเด็น - เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นพื้นที่เกาะที่มีบริบทแตกต่างจากพื้นที่อื่น ๆ มีข้อจำกัดในเรื่องที่ดิน และมีราคาของอสังหาริมทรัพย์ค่อนข้างสูง ดังนั้น การใช้ประโยชน์ที่ดินต้องให้เกิดความคุ้มค่ามากที่สุด และ	- สำนักงานนโยบายฯ ได้มีการทบทวนและปรับปรุงมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาเศรษฐกิจของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และสอดคล้องกับกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องแล้ว อย่างไรก็ตาม ร่างประกาศฯ พ.ศ. (ฉบับใหม่) นี้เป็นกฎหมายด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นกฎหมายรอนสิทธิเพื่อการควบคุมการใช้ประโยชน์พื้นที่ให้เกิดประโยชน์และความเหมาะสมสูงสุด และเป็นการป้องกันผลกระทบที่อาจจะส่งผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ ซึ่งอาจจะมีการจำกัดการพัฒนาพื้นที่และการประกอบธุรกิจบางกิจการ

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ไม่ควรบังคับใช้กฎหมายสิ่งแวดล้อมเหมือนกับจังหวัดอื่น ๆ มีผู้แสดงความคิดเห็นอื่น ๆ จำนวน ๔ คน (คิดเป็นร้อยละ ๑.๔ ของผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด) - เห็นด้วยกับมาตรการบางข้อและไม่เห็นด้วยกับมาตรการบางข้อ เช่น การกำหนดค่านิยมที่มีความเข้าใจยาก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความคลาดเคลื่อนของการปฏิบัติงาน การกำหนดกิจการหรือโครงการที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	- สำนักงานนโยบายฯ จะดำเนินการจัดทำคู่มือคำอธิบายประกอบร่างประกาศ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ในลำดับต่อไป โดยจะมีรายละเอียดและคำอธิบายของแต่ละมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ตรงกัน
๓. ข้อเสนอแนะ/ความเห็นเพิ่มเติมต่อมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมของ (ร่าง) ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. (ฉบับใหม่)	- คำนียาม “แนวชายฝั่งทะเล” ควรกำหนดจุดหรือตำแหน่งของแนวที่น้ำทะเลขึ้นสูงสุด รวมถึง การกำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบระยะห่างจากแนวชายฝั่งทะเลที่ชัดเจน - ควรเพิ่มเติมข้อมูลการแสดงวิธีการคำนวณหรือตัวอย่างของค่านิยม “ลาดเชิงเขา ยอดลาดชัน ดินลาดชัน ระยะเว้น และความสูงลาดเชิงเขา” เพื่อให้ทุกหน่วยงานสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและตรงกัน - ควรยกเว้นความสูงของการก่อสร้างอาคารของส่วนราชการ เนื่องจากมีข้อจำกัดของพื้นที่	- สำนักงานนโยบายฯ จะดำเนินการจัดทำคู่มือคำอธิบายประกอบร่างประกาศ พ.ศ. (ฉบับใหม่) ในลำดับต่อไป โดยจะมีรายละเอียดและคำอธิบายของแต่ละมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความชัดเจนและมีแนวทางในการปฏิบัติงานที่ตรงกัน - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดมาตรการยกเว้นเรื่องความสูงของอาคาร ไม่นำมาใช้บังคับแก่การก่อสร้าง ดัดแปลง หรือเปลี่ยนการใช้อาคารเพื่อใช้ใน

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	- ไม่ควรกำหนดเรื่องที่ว่าน้ำซึมผ่านได้ - ข้อ ๖ (๔) พื้นที่บริเวณที่ ๓ ควรปรับแก้ไขการกำหนดพื้นที่ว่างให้เป็นไปตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๕ (พ.ศ. ๒๕๔๓) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และสอดคล้องกับกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ คือ ให้มีที่ว่างของอาคารไม่น้อยกว่า ๑๐ ใน ๑๐๐ ส่วนของพื้นที่ชั้นใดชั้นหนึ่งที่มากที่สุดของอาคาร - ควรมีการกำกับดูแลการปล่อยน้ำเสียลงสู่ทะเล โดยเฉพาะพื้นที่ป่าตอง	กิจการโทรคมนาคมหรือกิจการสาธารณูปโภคของรัฐ หรือกิจการสาธารณูปโภคที่ได้รับสัมปทานจากรัฐ - การกำหนดที่ว่างน้ำซึมผ่านได้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาอุทกภัย ตลอดจนเป็นการเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อช่วยดูดซับน้ำและทำให้เกิดการระบายน้ำได้ตามธรรมชาติ - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดมาตรการให้มีที่ว่างน้ำซึมผ่านได้ เช่น พื้นที่สีเขียว พื้นดินเดิม ในสัดส่วนร้อยละ ๕๐ ของพื้นที่ว่างที่ปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร เพื่อให้เกิดการระบายน้ำได้ตามธรรมชาติ และช่วยป้องกันปัญหาดินถล่มและอุทกภัย - สำนักงานนโยบายฯ รับไปทบทวนกรณีการกำหนดที่ว่างตามกฎกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑ - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดมาตรการห้ามปล่อยทิ้งของเสียหรือมลพิษลงสู่แหล่งน้ำหรือทะเล โดยต้องผ่านการบำบัดตามมาตรฐานที่กฎหมายกำหนด และการกำหนดให้การก่อสร้างโรงแรมอาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หรือห้องพักต้อง

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	- ควรปรับแก้ไขให้ห้องพักที่มีจำนวนตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๒๙ ห้อง ต้องจัดทำข้อกำหนดท้ายประกาศ ตามประกาศฉบับเดิม (ประกาศฯ พ.ศ. ๒๕๖๐) - ข้อ ๑๓ (๒) (ก) ควรปรับแก้ไขให้จำนวนห้องพัก ของโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม และอาคารชุด ที่มี จำนวนตั้งแต่ ๓๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง ต้องจัดทำ รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามประกาศ ฉบับเดิม (ประกาศฯ พ.ศ. ๒๕๖๐) และให้สอดคล้อง กับจำนวนห้องพักของกิจการที่นำบ้านพักอาศัยไป ให้บริการเป็นสถานที่พักในลักษณะโรงแรม (ข้อ ๑๓ (๒) (ข)) - ข้อ ๑๓ (๒) (ง) การจัดสรรที่ดิน ควรปรับแก้ไขให้ ขนาดแปลงที่ดินตั้งแต่ ๓๐ - ๕๐๐ แปลง หรือเนื้อที่	ติดตั้งหรือจัดให้มีบ่อดักไขมันและระบบบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยลงสู่ท่อหรือทางน้ำสาธารณะไว้แล้ว - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดให้จำนวนพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง ต้องจัดทำข้อกำหนดท้ายประกาศ โดยไม่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ด้านการท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต และเป็นการผ่อนปรนและลดผลกระทบให้กับผู้ประกอบการขนาดเล็กที่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ซึ่งมีข้อจำกัดและภาระค่าใช้จ่ายมาก - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดจำนวนห้องพักของ โรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม หรืออาคารชุด ตั้งแต่ ๕๐ ห้อง ถึง ๗๙ ห้อง เจ้าของต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรการที่กำหนดให้จำนวนห้องพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๔๙ ห้อง ที่ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดท้ายประกาศ - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดสัดส่วนการจัดสรรที่ดิน ที่เจ้าของต้องจัดทำรายงานผลกระทบ

ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	สรุปความคิดเห็น	คำชี้แจง
	ตั้งแต่ ๒ - ๑๐๐ ไร่ ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น เพราะจังหวัดภูเก็ตมีโครงการจัดสรรที่ดินค่อนข้างเยอะ และการจัดทำสรรที่ดินจะมีผลกระทบเป็นบริเวณกว้างมากกว่าโรงแรม อาคารอยู่อาศัยรวม โดยเฉพาะในช่วงการปรับพื้นที่และช่วงก่อสร้าง - ควรปรับแก้ไขให้อาคารเก่าที่จะดัดแปลงเป็นโรงแรม จำนวน ๑ - ๔๔ ห้อง ไม่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น และควรกำหนดให้มีพื้นที่ว่าง ๑๐%	สิ่งแวดล้อมเบื้องต้น ตามการจัดสรรที่ดินขนาดกลาง คือ ตั้งแต่ ๑๐๐ แปลง แต่ไม่ถึง ๕๐๐ แปลง หรือตั้งแต่ ๑๙ ไร่ แต่ไม่ถึง ๑๐๐ ไร่ - สำนักงานนโยบายฯ ได้กำหนดให้จำนวนพักตั้งแต่ ๑๐ ห้อง ถึง ๔๔ ห้อง ต้องจัดทำข้อกำหนดท้ายประกาศ โดยไม่ต้องจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น - สำนักงานนโยบายฯ รับไปทบทวนกรณีการกำหนดที่ว่างตามกฎหมายกระทรวงกำหนดลักษณะอาคารประเภทอื่นที่ใช้ประกอบธุรกิจโรงแรม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๑